

JUSTITSMINISTERIET

Bilag 4.

København K., den 26. juni 1951.

I skrivelse af 2. november 1950 (7. k. j. nr. 1000/50) anmodede Grønlandsdepartementet om en udtalelse angående et i departementet udarbejdet udkast til en kriminallov for Grønland.

Udkastet blev af justitsministeriet tilstillet straffelovskommissionen til gennemsyn med anmodning om en udtalelse. Kommissionen afgav den 3. marts 1951 den vedlagte betænkning over udkastet.

Justitsministeriet kan i det hele henvise til straffelovskommissionens udtalelse og til de af kommissionen stillede ændringsforslag. Visse spørgsmål giver dog justitsministeriet anledning til at fremkomme med særlige bemærkninger.

Som det fremgår af straffelovskommissionens betænkning, har kommissionens medlemmer på enkelte punkter delt sig i et flertal og et mindretal. Justitsministeriet kan tiltræde de af kommissionens flertal indtagne standpunkter med hensyn til spørgsmålene om henvisning af en sag til forfølgning i Danmark (§ 2, stk. 3) (nu § 4, stk. 3), angivelse af de vejledende hensyn ved anvendelsen af kriminallovens foranstaltninger (§ 82, stk. 2) (nu § 86, stk. 2), hjemmel for idømmelse af tidsbestemt tvangsarbejde (§ 86, stk. 1 og § 98) (nu § 90, stk. 1 og § 102) og om indhentelse af erklæringer fra foranstaltningsnævnet (§ 86, stk. 4) (nu § 90, stk. 4).

Derimod må justitsministeriet nære betænkelighed ved den af et flertal i kommissionen foreslåede regel i § 101, stk. 2 (nu § 106, stk. 2), om dom til lægebehandling af personer, hvis kriminelle adfærd kan antages at have særlig sammenhæng med en sygelig tilstand, der ikke er af psykisk art. Justitsministeriet kan tiltræde mindretallets bemærkninger herom p. 18 (nu p. 57) i betænkningen og må fraråde, at den af flertallet foreslåede bestemmelse optages i det lovforslag, der agtes fremsat på rigsdagen.

Justitsministeriet må endvidere foretrække den af et mindretal foreslåede regel om forældelse af ansvar, p. 40 i betænkningen.

Justitsministeriet finder dernæst anledning til på visse punkter, hvor der har været enighed i straffelovskommissionen, at give udtryk for et standpunkt, der afviger fra kommissionens.

Det fremgår af indledningen til betænkningen p. 8 (nu p. 52), at straffelovskommissionen har overvejet, om der er trang til at give regler om anvendelse af betingede domme, og at kommissionen er nået til det resultat, at sådanne regler måske i visse tilfælde kan være gavnlige. Justitsministeriet finder, at værdien af denne reaktionsform vil være meget problematisk, når det tages i betragtning, at udkastets foranstaltninger i forvejen tillader en betydelig differentiering af reaktionen mod kriminelle handlinger, at der i udkastet er lagt vægt på at hjemle adgang til senere at træffe bestemmelse om hensigtsmæssige ændringer af den første afgørelse, f. eks. når denne går ud på beskikkelse af tilsyn, og at i hvert fald en ny lovovertrædelse vil gøre den betingede dom ret betydningsløs. Regler om betingede domme kan derfor virke som en unødigt komplikation af foranstaltnings-